

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง "การทำนายความพึงพอใจในงาน ของพนักงานฝ่ายปฏิบัติการภาคพื้น บริษัทการบินไทย จำกัด ด้วยคะแนนการกำกับและการแสดงออกของตน" เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย ซึ่งมีวิธีดำเนินการวิจัยตามหัวข้อต่อไปนี้

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นพนักงานฝ่ายปฏิบัติการภาคพื้น บริษัทการบินไทย จำกัด จำนวนประมาณ 300 คน ซึ่งสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากจำนวนประชากรทั้งสิ้นประมาณ 658 คน ซึ่งจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามแผนกและเพศดังนี้

กอง	แผนก	จำนวน ประชากร (N)	ร้อยละของ สัดส่วน ประชากร	จำนวน กลุ่มตัวอย่าง (n)		
กองบริการผู้โดยสาร (Passenger Service ย่อว่า LP) จำนวนพนักงานชาย = 19 จำนวนพนักงานหญิง = 136	1. แผนกต้อนรับพิเศษ (LP-S)	ช = 17 ญ = 67	2.58 10.18	7.74 30.54	8 31	
	2. แผนกห้องรับรองพิเศษ (LP-R)	ช = - ญ = 29	- 4.41	- 13.23	- 13	
	3. แผนกสอบถามและรับรอง ที่นั่ง (LP-I)	ช = 2 ญ = 40	0.31 6.08	0.93 18.24	1 18	
	กองปฏิบัติการโดยสาร (Passenger Handling ย่อว่า KP) จำนวนพนักงานชาย = 97 จำนวนพนักงานหญิง = 406	1. แผนกตรวจรับบัตรโดยสาร (KP-C)	ช = 40 ญ = 233	6.08 35.41	18.24 106.23	18 106
		2. แผนกโดยสารเข้า-ออก (KP-D)	ช = 57 ญ = 128	8.66 19.45	25.98 58.35	26 58
		3. แผนกบัตรโดยสารท่าอากาศยาน (HZ)	ช = - ญ = 45	- 6.84	- 20.52	- 21
รวม		(N = 658)	ช = 116 ญ = 542	100	300	300

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น

1. มาตรการกำกับกับการแสดงออกของตน (Self-Monitoring Scale หรือมาตร SMS)
2. มาตรการความพึงพอใจในงาน (Job Descriptive Index หรือมาตร JDI) และมาตรการความพึงพอใจงานด้านทั่วไป (Job in General หรือมาตร JIG)

การสร้าง เครื่องมือและประสิทธิภาพของ เครื่องมือ

1. มาตรการกำกับกับการแสดงออกของตนหรือมาตร SMS ซึ่งสร้างโดย Mark Snyder ในปี 1974 มีจำนวนข้อกระทงทั้งสิ้น 25 ข้อ และ Snyder ได้นำมาตร 25 ข้อ นี้มาทำการพัฒนามาในปี 1985 มีทั้งสิ้น 18 ข้อ โดยผู้ตอบมาตรวัด ทั้งมาตร 25 ข้อ และ 18 ข้อ เมื่ออ่านคำถามแล้วตอบว่า "ถูก (T)" แสดงว่า ตรงกับบุคลิกของตน หรือตอบว่า "ผิด (F)" แสดงว่าไม่ได้อธิบายถึงบุคลิกของผู้ตอบมาตรวัด โดยความสนใจของผู้วิจัยและนิสิตจิตวิทยาสังคม รุ่นที่ 3 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รวมทั้งสิ้น 12 ท่าน ได้ให้ความสนใจที่จะทำการศึกษารสร้างและพัฒนามาตรวัดนี้ขึ้นในวิชา 417735 การวัดทางจิตวิทยาสังคม โดยมีขั้นตอนการสร้างมาตรดังนี้

1.1 ศึกษาการสร้างมาตร SMS ของ Snyder (1985) และนำมาตรทั้ง 18 ข้อมาแปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทย (โปรดดูภาคผนวก ก.)

1.2 สร้างข้อกระทงเพิ่มเติม จำนวน 42 ข้อ โดยยึดหลักทฤษฎีและภาวะสันนิษฐานของมาตร SMS ของ Snyder (1985) แบ่งเป็นองค์ประกอบ 3 ด้านและมีรายละเอียดของข้อกระทงทางบวก ทางลบ ในแต่ละองค์ประกอบดังนี้

องค์ประกอบ	จำนวนข้อความ		รวม
	ทางบวก	ทางลบ	
1. การควบคุมการแสดงออกของตน (Expressive Self-Control)	8	6	14
2. การแสดงออกในสังคม (Social Stage Presence)	9	5	14
3. การแสดงตนตามความคาดหวังของผู้อื่น (Other-Directed)	5	9	14
รวม	22	20	42

(โปรดดูตัวอย่าง ข้อกระทงในแต่ละองค์ประกอบได้ที่ ภาคผนวก ข.)

1.3 นำข้อกระทงที่แปล 18 ข้อ และสร้างเพิ่มเติม 42 ข้อ มาพิจารณาตัดสินความตรงตามเนื้อหา ความถูกต้องทางภาษาตลอดจนปรับปรุงแก้ไข เพื่อความเหมาะสม โดยรองศาสตราจารย์ ดร. อีระพร อูวรรณไพ ซึ่ง เป็นอาจารย์ผู้สอนวิชา 417 735 การวัดทางจิตวิทยาสังคม และคณะผู้ศึกษาทั้งสิ้น 12 ท่าน

1.4 นำข้อกระทง 60 ข้อ มาจัดเรียงเป็นชุดของมาตร ซึ่งมีข้อกระทงทั้งสิ้น 60 ข้อ (โปรดดูตัวอย่างข้อกระทงได้ที่ ภาคผนวก ค.)

องค์ประกอบ	จำนวนข้อความทางบวก	จำนวนข้อความทางลบ	รวม
1. ข้อกระทงที่แปลจาก Snyder (ข้อ 1-18)	7	11	18
2. การควบคุมการแสดงออกของตน (ข้อ 19-32)	8	6	14
3. การแสดงออกในสังคม (ข้อ 33-46)	9	5	14
4. การแสดงตนตามความคาดหวัง ของผู้อื่น (ข้อ 47-60)	5	9	14
รวม	29	31	60

เป็นข้อกระทงซึ่งมีข้อความทางบวก (ข้อที่เฉลยคำตอบว่า "จริง" และ "จริงมาก" สำหรับ HSM) จำนวน 29 ข้อ และเป็นข้อความทางลบ (ซึ่งที่เฉลยคำตอบว่า "ไม่จริง" และ "ไม่จริงมาก" สำหรับ HSM) จำนวน 31 ข้อ โดยมาตรวัดที่สร้างขึ้นนี้ กำหนดให้ผู้ตอบ เลือกตอบตามความรู้สึกที่แท้จริงของตนแบ่งเป็น 4 ระดับคือ จริงมาก จริง ไม่จริง และไม่จริงมาก ผู้ตอบต้องเลือกตอบเพียงคำตอบเดียว

1.5 เกณฑ์ในการให้คะแนน เป็นดังนี้

คำตอบ	คะแนน	
	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
จริงมาก	+2	-2
จริง	+1	-1
ไม่จริง	-1	+1
ไม่จริงมาก	-2	+2

1.6 นำมาสร้างขึ้นไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ดังตารางข้างล่างนี้

กลุ่มตัวอย่าง	เพศชาย	เพศหญิง	รวม
1. โรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย	56	53	109
2. มหาวิทยาลัยศรีปทุม	38	44	82
3. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	27	17	44
4. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	33	24	57
5. มหาวิทยาลัยศิลปากร	7	50	57
รวม	161	188	349

นำคะแนนที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง มาวิเคราะห์รายข้อ (Item Analysis) ใช้วิธีคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมคำตอบของข้อกระทงอื่นทั้งหมดของมาตร (Corrected Item-total Correlation) กำหนดระดับความมีนัยสำคัญ .05 โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ที่ดังนี้คือ

1. คำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เมื่อวิเคราะห์ 60 ข้อ กับกลุ่มตัวอย่าง 349 ท่าน พบว่า ได้ข้อกระทงที่มีคุณภาพ จำนวน 45 ข้อ ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .74
2. นำข้อกระทงที่มีคุณภาพจำนวน 45 ข้อ กลับไปวิเคราะห์กับกลุ่มตัวอย่างเดิมอีกครั้ง พบว่า ได้ข้อกระทงที่มีคุณภาพ จำนวน 42 ข้อ ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .78
3. นำข้อกระทงที่มีคุณภาพจำนวน 42 ข้อ กลับไปวิเคราะห์กับกลุ่มตัวอย่างเดิมอีกครั้ง พบว่า ได้ข้อกระทงที่มีคุณภาพจำนวน 40 ข้อ ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .79
4. นำข้อกระทงที่มีคุณภาพจำนวน 40 ข้อ กลับไปวิเคราะห์กับกลุ่มตัวอย่างเดิมอีกครั้ง พบว่า ได้ข้อกระทงที่มีคุณภาพทั้งหมด 40 ข้อ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .80

ผลการวิเคราะห์ แสดงรายละเอียดในตารางที่ 1 ข้อกระทงที่มีคุณภาพตามการวิเคราะห์ แบบนี้ คือ ข้อกระทงที่มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับผลรวมคำตอบของข้อกระทงอื่นทั้งหมดของมาตรนั้น อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จากผลการวิเคราะห์ทำให้ผู้วิจัย พบว่า มาตรการกำกับและการแสดง ออกของตน จาก 60 ข้อ มีข้อกระทงที่มีคุณภาพ 40 ข้อ

การวิเคราะห์ความเที่ยง ใช้วิธีการคำนวณสัมประสิทธิ์ความคงที่ภายใน (Coefficient of Internal Consistency) ข้อกระทงที่มีคุณภาพตามการวิเคราะห์รายชื่อ ผลการวิเคราะห์ ความเที่ยงของมาตร SMS มีค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา = 0.80

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อกระทงที่มีคุณภาพ 40 ข้อ มีรายละเอียดข้อกระทงทางบวก ทางลบ แยกตาม
องค์ประกอบได้ดังนี้

องค์ประกอบ	ข้อกระทงที่มีคุณภาพ		รวม
	จำนวนข้อความทางบวก	จำนวนข้อความทางลบ	
1. ข้อกระทงที่แปลจาก Snyder (ข้อ 1-18)	4, 6, 12, 17, 18 (5 ข้อ)	1, 2, 5, 7, 9 11, 13, 14, 15 16 (10 ข้อ)	15
2. การควบคุมการแสดงออกของตน (ข้อ 19-32)	19, 20, 25, 29, 32 (5 ข้อ)	27, 28, 31 (3 ข้อ)	8
3. การแสดงออกในสังคม (ข้อ 33-46)	34, 35, 37, 38, 39 40, 42, 45 (8 ข้อ)	33, 41, 43, 44 46 (5 ข้อ)	13
4. การแสดงตนตามความคาดหวัง ของผู้อื่น (ข้อ 47-60)	48, 49, 54 (3 ข้อ)	47 (1 ข้อ)	4
รวม	21	19	40

(โปรดดูตัวอย่างข้อกระทง 40 ข้อ ได้ที่ ภาคผนวก ง.)

ตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์รายข้อของมาตรวัดการกำกับการแสดงออกของตนโดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับข้อกระทงอื่น ๆ ทั้งหมดของมาตรนี้ (Corrected Item-Total Correlation) N = 349

ข้อที่	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เมื่อวิเคราะห์ 60 ข้อ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เมื่อวิเคราะห์ 45 ข้อ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เมื่อวิเคราะห์ 42 ข้อ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เมื่อวิเคราะห์ 40 ข้อ
1	.17**	.20**	.20**	.20**
2	.23**	.22**	.19**	.18**
3	.01			
4	.16**	.20**	.23**	.24**
5	.37**	.35**	.34**	.32**
6	.32**	.35**	.35**	.36**
7	.24**	.31**	.32**	.32**
8	.07			
9	.26**	.31**	.32**	.31**
10	.01			
11	.31**	.26**	.23**	.21**
12	.19**	.25**	.25**	.25**
13	.23**	.29**	.32**	.33**
14	.37**	.44**	.44**	.44**
15	.18**	.23**	.22**	.22**
16	.16**	.22**	.25**	.26**
17	.14**	.13*	.14**	.15**
18	.35**	.31**	.30**	.31**
19	.33**	.32**	.32**	.33**
20	.25**	.25**	.25**	.27**
21	.03			
22	.02			
23	.09			
24	-.02			
25	.27**	.32**	.31**	.31**
26	.05			
27	.29**	.26**	.25**	.24**
28	.10**	.15**	.16**	.16**
29	.37**	.36**	.36**	.36**
30	.08			
31	.26**	.27**	.27**	.28**

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เมื่อวิเคราะห์ 60 ข้อ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เมื่อวิเคราะห์ 45 ข้อ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เมื่อวิเคราะห์ 42 ข้อ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เมื่อวิเคราะห์ 40 ข้อ
32	.18**	.18**	.18**	.19**
33	.32**	.37**	.39**	.38**
34	.26**	.25**	.24**	.23**
35	.28**	.36**	.38**	.40**
36	.09			
37	.13**	.15**	.15**	.14**
38	.25**	.27**	.29**	.30**
39	.28**	.34**	.34**	.34**
40	.23**	.25**	.24**	.24**
41	.22**	.28**	.29**	.29**
42	.26**	.27**	.27**	.27**
43	.21**	.30**	.33**	.34**
44	.16**	.25**	.27**	.28**
45	.17**	.23**	.25**	.27**
46	.31**	.33**	.33**	.32**
47	.20**	.17**	.17**	.17**
48	.29**	.25**	.23**	.22**
49	.16**	.14**	.13**	.14**
50	.17**	.09		
51	.11**	.04		
52	.17**	.12**	.07	
53	.15**	.12**	.08	
54	.26**	.23**	.20**	.20**
55	.08			
56	.10*	.06		
57	.09			
58	.09			
59	.08			
60	.09			
สัมประสิทธิ์ แอลฟา	.74	.78	.79	.80

** p < .01

* p < .05

การวิเคราะห์ความตรงของมาตร SMS

วิธีวิเคราะห์ความตรงของมาตร SMS นี้ ใช้วิธีการนำมาตร SMS ซึ่งได้คัดเฉพาะข้อที่มีคุณภาพจำนวน 40 ข้อกระทบ ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง	เพศชาย	เพศหญิง	รวม
1. พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน	15	23	38
2. ประชาสัมพันธ์ห้างสรรพสินค้า	-	39	39
3. นักศึกษาจัดกรรมปี 5	35	7	42
4. วิศวกร	33	4	37
รวม	83	73	156

แล้วนำผลจากการตอบมาวิเคราะห์ความตรงตามสภาพ โดยทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่ถือว่าเป็นกลุ่ม HSM และกลุ่ม LSM

กลุ่มที่คาดว่าจะ เป็น HSM แล้วนำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน และประชาสัมพันธ์ห้างสรรพสินค้า ทั้งนี้เพราะศึกษาจากลักษณะการทำงาน บุคลิกภาพในด้านการแต่งกาย และพฤติกรรมการแสดงออกในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ต้องมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่แตกต่างกันไปตามสถานการณ์ จากลักษณะการทำงานของทั้ง 2 กลุ่ม เป็นงานทางด้านบริการ การให้ข้อมูลข่าวสารที่ต้องสร้างความรู้สึที่ดีต่อผู้ที่มาปฏิสัมพันธ์ด้วย ดังนั้นบุคคลที่ประกอบอาชีพเหล่านี้ น่าจะเป็นผู้ที่สามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ง่าย โดยอาศัยสถานการณ์ทางสังคมเป็นตัวชี้แนะในการควบคุมพฤติกรรม เพื่อการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม และเป็นไปตามความคาดหวังของสังคม

กลุ่มที่คาดว่าจะ เป็น LSM แล้วนำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาจัดกรรมปีที่ 5 และวิศวกร ทั้งนี้เพราะศึกษาจากลักษณะการทำงาน และพฤติกรรมการแสดงออก ซึ่งจะพบว่าลักษณะการทำงานที่ต้องอาศัยความเชื่อมั่นในตนเอง มีความคิดเป็นเอกลักษณ์ พฤติกรรมแสดง

ออกของพวกเขาคือเป็นผลมาจากความรู้สึกภายใน และสภาวะอารมณ์ที่แท้จริงของเขา เชื่อว่าบุคคลเหล่านี้จะมีความคงทนถาวรระหว่างเจตคติและพฤติกรรม

กลุ่ม HSM ได้แก่ พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน, ประชาสัมพันธ์ห้างสรรพสินค้า

กลุ่ม LSM ได้แก่ นักศึกษาจิตรกรรมปี 5, วิศวกร

โดยทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) โดยมีตัวแปรอิสระคือ บุคลิกภาพแบบการกำกับการแสดงออกของตน โดยมีตัวแปรตามคือ คะแนนที่ได้จากมาตรวัดการกำกับการแสดงออกของคนที่มีความถี่จำนวน 40 ข้อกระทง ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยของคะแนนจากมาตรวัดการกำกับการแสดงออกของตน กับกลุ่มบุคลิกภาพ (กลุ่ม HSM ได้แก่ พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน และประชาสัมพันธ์ห้างสรรพสินค้า, กลุ่ม LSM ได้แก่ นักศึกษาจิตรกรรมปี 5 และวิศวกร)

แหล่งของความแปรปรวน	SS	Df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2771.54	1	2771.54	12.26***
ภายในกลุ่ม	34826.20	154	226.14	
รวม	37597.74	155		

*** $p < .001$

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ค่ามีซิมิลเลขคณิตของคะแนนจากมาตรวัดการกำกับการแสดงออกของตนกับตัวแปรบุคลิกภาพการกำกับการแสดงออกของตน (กลุ่ม HSM, กลุ่ม LSM) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยที่กลุ่ม HSM มีค่า \bar{X} เท่ากับ 18.01 และมีค่า S.D. เท่ากับ 13.58 ส่วนกลุ่ม LSM มีค่า \bar{X} เท่ากับ 9.58 และมีค่า S.D. เท่ากับ 16.34 ในการทดสอบความตรงครั้งนี้ มาตรวัดการกำกับการแสดงออกของตนจำนวน 40 ข้อกระทง ที่ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง $N = 156$ ได้ค่าแอลฟาเท่ากับ .82

2. มาตรฐานวัดความพึงพอใจในงาน หรือมาตร JDI และ JIG

มาตร JDI เป็นมาตรที่สร้างขึ้นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1975 โดย Smith, Hom และ Hulin ต่อมาได้รับการปรับปรุงโดย Smith และคณะในปี 1985 ซึ่งวัดความพึงพอใจในงาน 5 ด้าน โดยการศึกษาครั้งนี้ได้รวมเอามาตรวัดความพึงพอใจในงานด้านทั่วไป (Job in General หรือ JIG) ที่สร้างขึ้นในปี 1982 ซึ่งต่อมาได้รับการปรับปรุงใหม่ในปี 1985 มาร่วมในการศึกษาด้วย โดยในแต่ละด้านมีจำนวนข้อกระทงดังนี้

1. ลักษณะงาน การบังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน และความพึงพอใจในงานด้านทั่วไป (JIG) มีข้อกระทงด้านละ 18 ข้อ
2. รายได้ และ โอกาสในการก้าวหน้า มีข้อกระทงด้านละ 9 ข้อ

Smith และคณะ หาคคุณภาพของมาตร JDI โดยใช้ความเที่ยงแบบสอดคล้องภายใน โดยวิธีแบ่งครึ่ง (split half) มาตรวัด ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .80-.88 เมื่อแบ่งออกเป็น 5 ด้าน และเมื่อนำมาตรนี้ไปทดลองกับลูกจ้างจำนวน 980 คน เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างด้านต่าง ๆ ได้ค่า .28 - .42 การที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลางแสดงว่า แต่ละด้านสามารถแยกวัดงานด้านต่าง ๆ โดยเป็นอิสระจากกันได้ (McCormick และ Ilgen, 1985)

มาตร JDI และมาตร JIG ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างมาตรดังนี้

2.1 ศึกษามาตรวัดความพึงพอใจในงาน JDI และ JIG ที่ นางสาว สมสุข ตีลกสกุลชัย นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ทำการศึกษาและแปลข้อกระทงเป็นภาษาไทย พร้อมทั้งสร้างเป็นข้อกระทงในมาตร JDI จำนวน 72 ข้อ และมาตร JIG จำนวน 18 ข้อ รวมทั้งสิ้น 90 ข้อที่สร้างตามแนวมาตร JDI และ JIG ที่ได้รับการปรับปรุงใหม่ในปี 1985 ของ Smith และคณะ

ข้อกระทงทั้ง 90 ข้อที่นางสาวสมสุข ตีลกสกุลชัย ได้แปลเป็นภาษาไทยและสร้างเป็นข้อกระทง ได้รับการปรับปรุงแก้ไขเพื่อความเหมาะสมโดย รองศาสตราจารย์ ดร. อีระพร อูรรณนิธ ทำให้ได้มาตรวัดความพึงพอใจในงาน 5 ด้าน และความพึงพอใจในงานด้านทั่วไป พร้อมกันนี้ นางสาว สมสุข ตีลกสกุลชัย ได้นำมาตรไปหาคุณภาพกับกลุ่มตัวอย่างพยาบาล โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ จำนวน 100 คน โดยการวัดความคงที่ภายในด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับข้อกระทงอื่น ๆ

ทั้งหมดของมาตรนี้ (Corrected Item-Total Correlation) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญ .05 ทำให้ได้มาตร JDI ที่มีคุณภาพจำนวน 66 ข้อ มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .93 โดยตัดข้อกระทงที่ไม่มีคุณภาพออกไป 6 ข้อ ดังนี้

ด้านที่ 1 ตัดข้อที่ 2, 10, 16

ด้านที่ 2 ตัดข้อที่ 6

ด้านที่ 3 ตัดข้อที่ 2, 7

ส่วนมาตร JIG ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .88 มีคุณภาพทั้งสิ้น 18 ข้อ

2.2 เมื่อผู้วิจัยทำการศึกษามาตรวัดความพึงพอใจในงาน (JDI) และความพึงพอใจงานด้านทั่วไป (JIG) ของ Smith และคณะ (1985) พร้อมกันนี้ได้ศึกษามาตรที่นางสาวสมสุข ตีลกสกุลชัย ได้แปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทยจำนวน 90 ข้อ พบว่าข้อกระทงของมาตร JDI และ JIG ทั้งสิ้น 90 ข้อ สามารถแยกข้อกระทงทางบวกและทางลบตามความพึงพอใจในแต่ละด้านได้ดังนี้ (โปรดดูภาคผนวก จ)

องค์ประกอบ	จำนวนข้อความทางบวก	จำนวนข้อความทางลบ	รวม
1. ลักษณะงาน	9	9	18
2. รายได้	5	4	9
3. โอกาสในการก้าวหน้า	5	4	9
4. การบังคับบัญชา	9	9	18
5. ผู้ร่วมงาน	8	10	18
6. ความพึงพอใจในงานด้านทั่วไป (JIG)	9	9	18
รวม	45	45	90

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนของมาตรเหมือนกับที่ Smith และคณะ (1985) ใช้ ดังนี้

คำตอบ	คะแนน	
	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
ใช่	3	0
ไม่แน่ใจ	1	1
ไม่ใช่	0	3

เนื่องจากมาตรรายได้ และ โอกาสในการก้าวหน้า มีจำนวนข้อกระทงด้านละ 9 ข้อ ดังนั้นการคิดคะแนนในด้านรายได้ และ โอกาสในการก้าวหน้า ผู้วิจัยจะนำผลรวมคะแนนในแต่ละด้าน ซึ่งมี 9 ข้อ มาคูณกับ 2 ค่าที่ได้จะเป็นคะแนนในด้านนั้น ๆ ของผู้ตอบแบบสำรวจเช่นเดียวกับที่ Smith และคณะ (1985) ทำ

ในขั้นนี้ผู้วิจัยนำมาตรทั้ง 90 ข้อนี้ไปหาคุณภาพของเครื่องมือกับกลุ่มตัวอย่างพนักงานฝ่ายปฏิบัติการภาคพื้น จำนวนทั้งสิ้น 98 คน โดยการวัดความคงที่ภายในด้วย สัมประสิทธิ์แอลฟา แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมคำตอบของข้อกระทงอื่นทั้งหมดของมาตร (Corrected Item-total Correlation) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Sciences หรือ SPSS-X) โดยกำหนดระดับความมีนัยสำคัญ .05

2.3 ผู้วิจัยพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับผลรวมคำตอบของข้อกระทงอื่นทั้งหมดของมาตร ข้อกระทงที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำกว่าที่กำหนดไว้ในระดับนัยสำคัญ .05 ($p < .05$) จะถูกตัดทิ้งในการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาในครั้งที่ 2

ผลการวิเคราะห์จะแสดงรายละเอียดในรูปของตาราง 6 ตาราง (ข้อกระทงที่มีคุณภาพแบบนี้คือข้อกระทงที่มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับผลรวมคำตอบของข้อกระทงอื่นทั้งหมดของมาตรนั้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05) คือ

- ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์รายชื่อของมาตรฐานความพึงพอใจในงานด้าน
ลักษณะงาน จำนวน 18 ข้อ
- ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์รายชื่อของมาตรฐานความพึงพอใจในงานด้านรายได้
จำนวน 9 ข้อ
- ตารางที่ 5 แสดงผลการวิเคราะห์รายชื่อของมาตรฐานความพึงพอใจในงานด้านโอกาส
ในการก้าวหน้า จำนวน 9 ข้อ
- ตารางที่ 6 แสดงผลการวิเคราะห์รายชื่อของมาตรฐานความพึงพอใจในงานด้านการ
บังคับบัญชา จำนวน 18 ข้อ
- ตารางที่ 7 แสดงผลการวิเคราะห์รายชื่อของมาตรฐานความพึงพอใจในงานด้าน
ผู้ร่วมงาน จำนวน 18 ข้อ
- ตารางที่ 8 แสดงผลการวิเคราะห์รายชื่อของมาตรฐานความพึงพอใจในงานด้านทั่วไป
จำนวน 18 ข้อ

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์รายข้อของมาตรวัดความพึงพอใจในงานด้านลักษณะงาน โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อ กับข้อกระทงอื่น ๆ ทั้งหมดของมาตรนี้ (Corrected Item-Total Correlation) จากกลุ่มตัวอย่างในขั้นวิเคราะห์รายข้อของมาตร $N = 98$

ข้อที่	ข้อความ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)
$N = 98$ เมื่อวิเคราะห์ 18 ข้อ		
1	งานที่ทำอยู่ในปัจจุบันเป็นงานที่น่าสนใจ	.50**
2	งานของข้าพเจ้าเป็นงานที่มีแบบแผนตายตัว	.17**
3	ข้าพเจ้าพึงพอใจงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน	.48**
4	งานของข้าพเจ้าเป็นงานที่น่าเบื่อ	.53**
5	งานของข้าพเจ้าเป็นงานที่ดี	.62**
6	งานของข้าพเจ้าทำให้ข้าพเจ้ามีโอกาสใช้ความคิดสร้างสรรค์	.52**
7	งานของข้าพเจ้าเป็นงานที่มีเกียรติ	.43**
8	งานของข้าพเจ้าเป็นงานที่มีแต่ความลำบาก	.31**
9	งานของข้าพเจ้าเป็นงานที่น่าชื่นชมยินดี	.52**
10	งานของข้าพเจ้าจัดว่าเป็นงานที่มีประโยชน์	.52**
11	ข้าพเจ้ารู้สึกเหน็ดเหนื่อยต่องานที่ทำในปัจจุบัน	.33**
12	งานของข้าพเจ้ามีส่วนในการบันเทิงนันทนาการ	.45**
13	งานของข้าพเจ้ามีลักษณะท้าทายความสามารถ	.44**
14	งานที่ข้าพเจ้าต้องรับผิดชอบ มีมากจนทำไม่ไหว	.45**
15	งานของข้าพเจ้าทำให้ข้าพเจ้าเกิดความคับข้องใจ	.39**

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)
N = 98 เมื่อวิเคราะห์ 18 ข้อ		
16	งานของข้าพเจ้าเป็นงานง่าย ๆ	.34**
17	งานของข้าพเจ้ามีลักษณะซ้ำซากจำเจ	.50**
18	ข้าพเจ้ารู้สึกประสบความสำเร็จและภาคภูมิใจ ในผลงานที่ทำ	.54**
สัมประสิทธิ์แอลฟา		.84

**p < .01

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ทำให้ผู้วิจัย พบว่า มาตรฐานความพึงพอใจในงาน ด้านลักษณะงาน เมื่อวิเคราะห์ 18 ข้อ กับกลุ่มตัวอย่าง N = 98 พบว่า ได้ข้อกระทงที่มีคุณภาพ ทั้ง 18 ข้อ การวิเคราะห์ความเที่ยง ใช้วิธีการคำนวณสัมประสิทธิ์ความคงที่ภายในข้อกระทงที่มีคุณภาพตามการวิเคราะห์รายข้อ ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงของมาตรฐานลักษณะงาน มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา = .84

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์รายข้อของมาตรวัดความพึงพอใจในงานด้านรายได้ โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อ กับข้อกระทงอื่น ๆ ทั้งหมดของมาตรนี้ (Corrected Item-Total Correlation) จากกลุ่มตัวอย่างในขั้นวิเคราะห์รายข้อของมาตร $N = 98$

ข้อที่	ข้อความ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)
		$N = 98$ เมื่อวิเคราะห์ 9 ข้อ
1	รายได้ที่ได้รับจากการทำงานนี้เพียงพอต่อการใช้จ่ายประจำวัน	.55**
2	เงินเดือนที่ได้รับมีความเหมาะสมกับงานที่ทำ	.67**
3	ล้าหลัง เงินเดือนที่ได้รับ ข้าพเจ้าแทบจะไม่พอใช้จ่าย	.52**
4	เงินเดือนที่ได้รับจัดว่าอยู่ในระดับต่ำมาก	.57**
5	ข้าพเจ้าสามารถนำเงินเดือนไปใช้จ่ายได้อย่างสุขสบาย	.61**
6	ข้าพเจ้าได้รับเงินเดือนสม่ำเสมอมั่นคงทุกเดือน	.24**
7	ข้าพเจ้าได้รับเงินเดือนน้อยกว่าที่สมควรจะได้	.62**
8	อัตราเงินเดือนที่ได้รับจัดว่าอยู่ในระดับดี	.63**
9	อัตราเงินเดือนที่ได้รับจัดว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าที่ควรจะได้รับ	.67**
	สัมประสิทธิ์แอลฟา	.84

** $p < .01$

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ทำให้ผู้วิจัย พบว่ามาตรวัดความพึงพอใจในงานด้านรายได้ เมื่อวิเคราะห์ 9 ข้อ กับกลุ่มตัวอย่าง $N = 98$ พบว่า ได้ข้อกระทงที่มีคุณภาพทั้ง 9 ข้อ การวิเคราะห์ความเที่ยง ใช้วิธีการคำนวณสัมประสิทธิ์ความคงที่ภายในข้อกระทงที่มีคุณภาพตามการวิเคราะห์รายข้อ ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงของมาตรด้านรายได้ มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา = .84

ตารางที่ 5 แสดงผลการวิเคราะห์รายข้อของมาตรวัดความพึงพอใจในงานด้านโอกาสในการก้าวหน้า โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อ กับข้อกระทงอื่น ๆ ทั้งหมดของมาตรนี้ (Corrected Item-Total Correlation) จากกลุ่มตัวอย่างในชั้นวิเคราะห์รายข้อของมาตร N = 98

ข้อที่	ข้อความ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)
		N = 98
		เมื่อวิเคราะห์ 9 ข้อ
1	ข้าพเจ้ามีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงานเป็นอย่างดี	.51**
2	โอกาสที่ข้าพเจ้าจะได้เลื่อนตำแหน่งมีข้อจำกัด	.43**
3	การจะได้เลื่อนตำแหน่ง ขึ้นอยู่กับความสามารถในการปฏิบัติงาน	.59**
4	ข้าพเจ้ารู้สึกว่างานที่ทำอยู่ ไม่มีโอกาสที่ก้าวหน้า	.63**
5	ข้าพเจ้าคิดว่ามีโอกาสที่จะได้เลื่อนตำแหน่ง	.38**
6	นโยบายในการเลื่อนตำแหน่งในหน่วยงานของข้าพเจ้า ยังไม่มีความยุติธรรม	.60**
7	ข้าพเจ้าได้รับการเลื่อนตำแหน่งนาน ๆ ครั้ง	.43**
8	ข้าพเจ้าได้รับการเลื่อนตำแหน่งอย่างสม่ำเสมอ	.51**
9	ข้าพเจ้าค่อนข้างที่จะมีโอกาสดีในการเลื่อนตำแหน่ง	.55**
สัมประสิทธิ์แอลฟา		.81

**p < .01

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ทำให้ผู้วิจัย พบว่ามาตรวัดความพึงพอใจในงานด้านโอกาสในการก้าวหน้า เมื่อวิเคราะห์ 9 ข้อ กับกลุ่มตัวอย่าง N = 98 พบว่า ได้ข้อกระทงที่มีคุณภาพทั้ง 9 ข้อ การวิเคราะห์ความเที่ยง ใช้วิธีการคำนวณสัมประสิทธิ์ความคงที่ภายในข้อกระทง ที่มีคุณภาพตามการวิเคราะห์รายข้อ ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงของมาตรด้านโอกาสในการก้าวหน้า มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา = .81

ตารางที่ 6 แสดงผลการวิเคราะห์รายข้อของมาตรวัดความพึงพอใจในงานด้านการบังคับบัญชา โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อ กับข้อกระทงอื่น ๆ ทั้งหมดของมาตรนี้ (Corrected Item-Total Correlation) จากกลุ่มตัวอย่างในขั้นวิเคราะห์รายข้อของมาตร $N = 98$

ข้อที่	ข้อความ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	
		N = 98	
		เมื่อวิเคราะห์ 18 ข้อ	เมื่อวิเคราะห์ 17 ข้อ
1	ผู้บังคับบัญชาขอความคิดเห็นในการปฏิบัติงานจากข้าพเจ้า	.43**	.43**
2	ผู้บังคับบัญชาของข้าพเจ้าเป็นคนเอาใจยาก	.51**	.52**
3	ผู้บังคับบัญชาของข้าพเจ้าเป็นคนไม่สุภาพ	.41**	.45**
4	ผู้บังคับบัญชาของข้าพเจ้าชมเชยคนที่ทำงานได้ดี	.49**	.49**
5	ผู้บังคับบัญชาของข้าพเจ้าเป็นคนมีไหวพริบดี	.65**	.64**
6	ผู้บังคับบัญชาของข้าพเจ้าเป็นผู้มีอิทธิพลในการทำงาน	.07	
7	ผู้บังคับบัญชาของข้าพเจ้าเป็นคนทันสมัย	.48**	.46**
8	ผู้บังคับบัญชาของข้าพเจ้าให้คำแนะนำในการปฏิบัติงาน ไม่เพียงพอ	.57**	.59**
9	ผู้บังคับบัญชาของข้าพเจ้ามีลูกน้องคนโปรด	.43**	.44**
10	ในขณะที่ทำงาน ผู้บังคับบัญชากล่าวว่า ข้าพเจ้า ทำได้ดีเพียงไร	.36**	.37**
11	ผู้บังคับบัญชาของข้าพเจ้าเป็นคนจริงจัง	.63**	.64**
12	ผู้บังคับบัญชาของข้าพเจ้าเป็นคนดีจริง ไม่ฟังผู้อื่น	.75**	.76**
13	ผู้บังคับบัญชาของข้าพเจ้ามีความรอบรู้เรื่องการบริหาร งานเป็นอย่างดี	.61**	.60**

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	
		N = 98	
		เมื่อวิเคราะห์ 18 ข้อ	เมื่อวิเคราะห์ 17 ข้อ
14	ผู้บังคับบัญชาของข้าพเจ้าให้คำแนะนำในการปฏิบัติงาน ได้ไม่ดี	.68**	.68**
15	ผู้บังคับบัญชาของข้าพเจ้ามีความเฉลียวฉลาด	.61**	.60**
16	ผู้บังคับบัญชาของข้าพเจ้ายัง เป็นผู้ที่วางแผนงานไม่รัดกุม	.58**	.56**
17	ผู้บังคับบัญชาของข้าพเจ้าอยู่ให้พบเมื่อต้องการพบ	.34**	.35**
18	ผู้บังคับบัญชาของข้าพเจ้าค่อนข้าง เกียจคร้าน	.54**	.54**
สัมประสิทธิ์แอลฟา		.88	.89

**p < .01

จากตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ทำให้ผู้วิจัยพบว่า มาตรฐานความพึงพอใจงานด้านการบังคับบัญชา เมื่อวิเคราะห์ 18 ข้อ กับกลุ่มตัวอย่าง N = 98 พบว่า ได้ข้อกระทงที่มีคุณภาพ จำนวน 17 ข้อ ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา = .88 จากนั้นนำข้อกระทงที่มีคุณภาพ จำนวน 17 ข้อ กลับไปวิเคราะห์กับกลุ่มตัวอย่างเดิมอีกครั้ง พบว่า ได้ข้อกระทงที่มีคุณภาพทั้ง 17 ข้อ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา = .89

ตารางที่ 7 แสดงผลการวิเคราะห์รายข้อของมาตรวัดความพึงพอใจในงานด้านผู้ร่วมงาน โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อ กับข้อกระทงอื่น ๆ ทั้งหมดของมาตรนี้ (Corrected Item-Total Correlation) จากกลุ่มตัวอย่างในชั้นวิเคราะห์รายข้อของมาตร N = 98

ข้อที่	ข้อความ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) N = 98 เมื่อวิเคราะห์ 18 ข้อ
1	ผู้ร่วมงานมีส่วนช่วยให้ข้าพเจ้ามีกำลังใจในการปฏิบัติงาน	.38**
2	ผู้ร่วมงานของข้าพเจ้า ส่วนมากเป็นคนน่าเบื่อ	.66**
3	ผู้ร่วมงานของข้าพเจ้า ส่วนมากเป็นคนเชื่อถือ	.58**
4	ผู้ร่วมงานของข้าพเจ้าช่วยเหลือซึ่งกันและกันดี	.62**
5	ผู้ร่วมงานของข้าพเจ้า ส่วนมากค่อนข้างโง่เขลา	.49**
6	ผู้ร่วมงานของข้าพเจ้า ส่วนมากมีความรับผิดชอบในหน้าที่เป็นอย่างดี	.62**
7	ผู้ร่วมงานของข้าพเจ้ามักจะปฏิบัติงานรวดเร็ว	.62**
8	ผู้ร่วมงานของข้าพเจ้า ส่วนมากเป็นคนเฉลียวฉลาด	.64**
9	งานหน่วยงานของข้าพเจ้า ผู้ร่วมงานสามารถสร้างศัตรูได้ง่ายมาก	.30**
10	ผู้ร่วมงานของข้าพเจ้ามักจะพูดมาก	.22**
11	ผู้ร่วมงานของข้าพเจ้า ส่วนมากมีไหวพริบดี	.58**
12	ผู้ร่วมงานของข้าพเจ้า ส่วนมากค่อนข้างเกียจคร้าน	.63**
13	ผู้ร่วมงานของข้าพเจ้า ส่วนมากเป็นคนที่คนอื่นไม่ยอมเข้าใกล้	.53**
14	ผู้ร่วมงานของข้าพเจ้าชอบซุบซิบนินทา	.47**
15	ผู้ร่วมงานของข้าพเจ้า ส่วนมากปฏิบัติงานกันด้วยความกระฉับกระเฉง ว่องไว	.73**

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)
		N = 98
		เมื่อวิเคราะห์ 18 ข้อ
16	ผู้ร่วมงานของข้าพเจ้า ส่วนมากมีความสนใจแคบ	.65**
17	ผู้ร่วมงานของข้าพเจ้า ส่วนมากเป็นคนจงรักภักดีต่อเพื่อนร่วมงาน	.51**
18	ผู้ร่วมงานของข้าพเจ้า ส่วนมากเป็นคนดื้อรั้น ไม่ฟังผู้อื่น	.47**
สัมประสิทธิ์แอลฟา		.90

**p < .01

จากตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ทำให้ผู้วิจัย พบว่ามาตรวัดความพึงพอใจในงานด้านผู้ร่วมงาน เมื่อวิเคราะห์ 18 ข้อ กับกลุ่มตัวอย่าง N = 98 พบว่า ได้ข้อกระทงที่มีคุณภาพทั้ง 18 ข้อ การวิเคราะห์ความเที่ยงใช้วิธีการคำนวณสัมประสิทธิ์ความคงที่ภายในข้อกระทงที่มีคุณภาพตามการวิเคราะห์รายข้อ ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงของมาตรด้านผู้ร่วมงานได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา = .90

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 แสดงผลการวิเคราะห์รายข้อของมาตรวัดความพึงพอใจในงานด้านทั่วไป โดยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อ กับข้อกระทงอื่น ๆ ทั้งหมดของมาตรนี้ (Corrected Item-Total Correlation) จากกลุ่มตัวอย่างในขั้นวิเคราะห์รายข้อของมาตร N = 98

ข้อที่	ข้อความ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	
		N = 98	
		เมื่อวิเคราะห์ 18 ข้อ	เมื่อวิเคราะห์ 17 ข้อ
1	ข้าพเจ้ารู้สึกชื่นชมงานที่ข้าพเจ้ารับผิดชอบ	.63**	.63**
2	ข้าพเจ้ารู้สึกว่างานในหน้าที่มีลักษณะที่ไม่ดี	.69**	.70**
3	ข้าพเจ้าคิดว่างานนี้เป็นงานที่ดีในระดับอุดมคติ	.43**	.46**
4	งานนี้ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกเสียเวลาไปโดยไร้ประโยชน์	.52**	.52**
5	งานของข้าพเจ้าเป็นงานที่ดี	.71**	.71**
6	งานของข้าพเจ้าเป็นงานที่ข้าพเจ้าไม่ปรารถนาที่จะทำ	.58**	.58**
7	งานนี้เป็นงานที่มีคุณค่าสำหรับข้าพเจ้ามาก	.63**	.64**
8	งานของข้าพเจ้าจัดว่าดีต่อกว่างานอื่น ๆ	.66**	.67**
9	งานของข้าพเจ้าเป็นงานที่ยอมรับได้	.53**	.54**
10	งานของข้าพเจ้าเป็นงานที่เด่นกว่างานอื่น ๆ	.31**	.33**
11	งานของข้าพเจ้าเป็นงานที่ดีกว่างานอื่น ๆ ส่วนมาก	.40**	.43**
12	งานของข้าพเจ้ามักทำให้มีข้อโต้แย้งกัน	-.13	
13	ข้าพเจ้าไม่พอใจงานในความรับผิดชอบ	.55**	.55**
14	งานของข้าพเจ้าไม่มีความเหมาะสมพอ	.68**	.68**
15	งานของข้าพเจ้าเป็นงานที่ยอดเยียม	.55**	.55**
16	งานของข้าพเจ้าเป็นงานที่ดูดี	.52**	.52**

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	
		N = 98	
		เมื่อวิเคราะห์ 18 ข้อ	เมื่อวิเคราะห์ 17 ข้อ
17	ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกเพลิดเพลินกับการทำงาน	.59**	.59**
18	งานของข้าพเจ้าเป็นงานที่น่าสงสาร	.47**	.47**
	สัมประสิทธิ์แอลฟา	.88	.90

**p < .01

จากตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ทำให้ผู้วิจัยพบว่า มาตรฐานความพึงพอใจในงานด้านทั่วไป เมื่อวิเคราะห์ 18 ข้อ กับกลุ่มตัวอย่าง N = 98 พบว่า ได้ข้อกระทงที่มีคุณภาพจำนวน 17 ข้อ ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา = .88 จากนั้นนำข้อกระทงที่มีคุณภาพ จำนวน 17 ข้อ กลับไปวิเคราะห์กับกลุ่มตัวอย่างเดิมอีกครั้ง พบว่า ได้ข้อกระทงที่มีคุณภาพทั้ง 17 ข้อ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา = .90

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อกระทงที่มีคุณภาพของมาตรวัดความพึงพอใจในงานด้านต่าง ๆ ทั้ง 6 ด้าน มีรายละเอียดข้อกระทงทางบวก ทางลบ และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา โดยแยกตามด้านต่าง ๆ ทั้ง 6 ด้าน ดังนี้

ด้าน	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (N=98)	ข้อกระทงที่มีคุณภาพ		รวม
		จำนวนข้อความทางบวก	จำนวนข้อความทางลบ	
1. ลักษณะงาน (ข้อ 1-18)	.84 (18 ข้อ)	1, 3, 5, 6, 7, 9, 10, 13, 18 (9 ข้อ)	2, 4, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 17 (9 ข้อ)	18
2. รายได้ (ข้อ 19-27)	.84 (9 ข้อ)	19, 20, 23, 24, 26, (5 ข้อ)	21, 22, 25, 27 (4 ข้อ)	9
3. โอกาสในการก้าวหน้า (ข้อ 28-36)	.81 (9 ข้อ)	28, 30, 32, 35, 36 (5 ข้อ)	29, 31, 33, 34 (4 ข้อ)	9
4. การบังคับบัญชา (ข้อ 37-54)	.89 (17 ข้อ)	37, 40, 41, 43, 46, 49, 51, 53 (8 ข้อ)	38, 39, 44, 45, 47, 48, 50, 52, 54 (9 ข้อ)	17
5. ผู้ร่วมงาน (ข้อ 55-72)	.90 (18 ข้อ)	55, 58, 60, 61, 62, 65, 69, 71 (8 ข้อ)	56, 57, 59, 63, 64, 66, 67, 68, 70, 72 (10 ข้อ)	18
6. ด้านทั่วไป (ข้อ 73-90)	.90 (17 ข้อ)	73, 75, 77, 79, 81, 82, 83, 87, 89 (9 ข้อ)	74, 76, 78, 80, 85, 86, 88, 90 (8 ข้อ)	17
รวม		44 ข้อ	44 ข้อ	88

(โปรดดูรายละเอียดข้อกระทง ได้ที่ภาคผนวก ฉ)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ในขั้นการสร้างมาตรวัดการกำกับการแสดงออกของคน

ผู้วิจัยได้นำมาตรวัดการกำกับการแสดงออกของคนที่สร้างขึ้น จำนวน 60 ข้อ ไปเก็บข้อมูลกับนักศึกษาจากโรงเรียนกรุงเทพมหานครการบัญชีวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยศิลปากร รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 349 คน มาใช้เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์รายข้อของมาตรวัด เพื่อคัดข้อกระทงที่มีคุณภาพ หาค่าความเที่ยงของมาตร และจัดทำมาตรวัดเพื่อใช้ศึกษากลุ่มที่ต้องการศึกษาจริงต่อไป

จากนั้นผู้วิจัยได้ไปติดต่อขอเก็บข้อมูลกับกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ที่คาดว่าจะมีลักษณะ HSM (ประชาสัมพันธ์ของห้างสรรพสินค้า และพนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน) และกลุ่ม LSM (วิศวกร และนักศึกษาจิตรกรรมชั้นปี 5) โดยไปติดต่อขอเก็บข้อมูลด้วยตนเอง รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 156 คน มาใช้เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์ความตรงของมาตร

2. ในขั้นการสร้างมาตรวัดความพึงพอใจในงานทั้ง 6 ด้าน และการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจริง

ผู้วิจัยขอหนังสือราชการจากบัณฑิตวิทยาลัย ถึงผู้อำนวยการฝ่ายปฏิบัติการภาคพื้น เพื่อขอความร่วมมือในการทำวิจัย โดยผู้วิจัยเป็นผู้ถือหนังสือราชการไปติดต่อกับ ผู้จัดการกองบริการผู้โดยสาร ด้วยตนเอง เพื่อแจ้งวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา และเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเพื่อทำการวิจัย โดยจะเริ่มดำเนินการเก็บข้อมูลในขั้นวิเคราะห์รายข้อ และหาความเที่ยงของมาตรวัดความพึงพอใจในงาน ในเดือนธันวาคม 2534 จำนวน 98 คน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์รายข้อ และหาค่าความเที่ยงของแบบสำรวจ ความพึงพอใจในงานของพนักงานฝ่ายปฏิบัติการภาคพื้น และเก็บข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาจริงในเดือนกุมภาพันธ์ 2534 จากพนักงานฝ่ายปฏิบัติการภาคพื้น

การเก็บข้อมูลจากแบบสำรวจ

นำแบบสำรวจการกำกับการแสดงออกของคน พร้อมกับแบบสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับงานทั้ง 6 ด้าน (ความพึงพอใจในงานทั้ง 6 ด้าน) จำนวนทั้งสิ้น 300 ชุด ไปเก็บข้อมูลจาก

กลุ่มตัวอย่าง พนักงานฝ่ายปฏิบัติการภาคพื้น โดยจำแนกส่งแบบสำรวจตามแผนก และเพศ โดยขอความร่วมมือจากหัวหน้าแผนก และผู้ประสานงาน ซึ่งเป็นผู้แจกแบบสำรวจ และทำการรวบรวมแบบสำรวจส่งกลับคืนมาที่แผนกต้อนรับพิเศษ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ใช้โปรแกรม SPSS-X คำนวณและวิเคราะห์ค่าต่าง ๆ ดังนี้

ทดสอบสมมติฐานที่ 1-6 โดยการวิเคราะห์การถดถอยอย่างง่าย (Simple regression)

คำนวณค่ามัชฌิมเลขคณิต (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนรวมของมาตรวัดการกำกับการแสดงออกของตน และความพึงพอใจในงานทั้ง 6 ด้าน คือ ลักษณะงาน รายได้ โอกาสในการก้าวหน้า การบังคับบัญชา ผู้ร่วมงาน และความพึงพอใจในงานด้านทั่วไป

วิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการกำกับการแสดงออกของตนกับความพึงพอใจในงานทั้ง 6 ด้าน โดยการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันโปรดคิมเมนต์

วิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่างที่ได้คะแนนการกำกับการแสดงออกของตน อยู่ในกลุ่มสูง 27% และ กลุ่มต่ำ 27% โดยการเปรียบเทียบค่ามัชฌิมเลขคณิตของความพึงพอใจในงานแต่ละด้านทั้ง 6 ด้าน โดยการทดสอบค่า t (t-independent test)

ศูนย์วิทยุโทรพยากรณ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย